

Sy-li spěwał,
Pílnje džěłať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjaton
Zradny je.

Za staw sprócn
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džělať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh čí khmana
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. F.

Sserbske njedželske łopjeno

Budyschinje

25. meje 1930

Bauzen

Samostojny redaktor farar Wyrzacz w Roskaczach. — Čisłowy a naklad Šmolerjez knižničnyčestnje a knižarnje, řap. řr. ř wobm. řul. w Budyschinje
Wuthadža řoždu řobotu a řlaczego řchwórczěłnje 108 řlotnych řjenjeřtów

Njedžela Rogate.

Řap. řtutki 1, 1—11.

Hdny řteji řřched nami našch džęznřnřřchi řwjedžeń je řwo-
jim mjenom: Bože řpicze, dha nam to řěči wo wulkej nuřř,
řotruř ma wjele čřlowjekow ř tutym řwjedženjom, řokelř mě-
nja, řo njemóža wjele ř nim řapoczečř; to řu wřřhitřř čři, řiř
wotpořasaju wřřřitřřon džiw, řiř njemóža a nočzedža wěricř,
řřřřř njemóža ře řwojim řořumom řapřřřřř. A tola dyr-
bimř prajicř, našče řřř řtejiřřřřř ř Bóhu wotpočřuje w po-
řřřřř řonzu na tym, řo mamř tuteho Bóha řa řajřřř, řo-
řřřřř móż řo njehodži měricř ř měru našřřřř čřlowjeřřřř
řořuma. Wřřřřřřř, řdžeř řutón Bóh řřřřř do čřlowjeřřřř-
řo řiwjenja na řemi, řam řteji wón jařo Bóh džiwow. Džiw
řam w Bethlehěmje řřřřř řarodženju jeho řenicřřřř řarod-
řřřřř řřřřř; džiw řam na řutrownym řanju, řdžeř řo wo-
řewřřa row a řdžeř řudže řmjerčř pó řřřřa do dořřřřa. A
džiw něřřř w jeho wotřřřřřřř ř tuteje řemje, řdžeř řudže
řřřřř wuřřřřřřř řorje řřřřřřř w řřřřřřř do njebjeřř.
Čřlowjekoj řu řo řřřřřř ře wřřřřř řaleřřřřřř, čři řeni, řo
řřřř řajřř džiwř wotpořasali, čři dřiřř, řo řřřř ře dořřřř-
řali. ř tym řak njeje řam řomřane. Njeřřřřřřřřřřř řu řeř
řiř wo řenu řřřřřř do řřřřř, řdny řu řtejiřř řjes wěřř. We
wěřř dřiřřřř řřčř ř řemju, řřřřř řu řam řwěřřřř řamnyř
wulřřř řodawřřř řřřřř. Wono je to řene wulřřřř řwěřř-
čřenje, řotřřř woni řam řawaju, řiř řenoř řěřř a řan, řiř
řjes řojojřř prajitaj řřřřř wřřřřř řadu, řo njemóžetaj řo
řehoj wotřřřřř řwěřřčřenja wo tym, řřřřř řaj wřřřřřřř a řřřř-
řřřřř, ale wőřřřř řeř w tym, řo řu řwěřřřř řamneho čřřřř

ř wjeřřřřřřřřřř a řjes řabřřřřř nimale wřřřřř řwjoj řiwjenje
řali řa tuteho řorjeřřřřřřřřř, řiř je řřřřř řimi do njebjeřř
řřřřř. Řam je to řořřa wěřřřřř, řřřřř džęznřnřřchi řwjedžeń
řam řowjedaj; a řo wěřřř řařřřř řobřřřř řiwneho w jehoj
njebjeřřřř řřřřřřřř, to čřřř řař wjeřřřřřř, džęřřa řutón
řwjedžeń řwjeřřřřř, prajoj: Řnjeřřřř řořřřřř řřřřř, řa-
řawřř a řřřřřřř.

Wuřřřřřřř řnjeřřřř čřřřř řařřřřř řamneje řřřřřřř,
w řotřřř ře řiř řón řnjeř řřřřř řas řřřřřřřřřřřřř řo.
řřřřřřř to je džęřřřř a řořřřřřřřřřřř. Wón džę řřřřř
řot řiřř. Řam je řřřř, řo řeř řmřřřřř, řo řudže řo řorřřř
řařř ř nim wřřřřřřř. ř tuteho měńjenja dřiřřřř řořřřřřř
řiř řřřřřřř: Řnjeřř, řudžeřř řu řa řón čřřř řařř řořřřřřř
řřřřřř řřřřřřřřřřř? řeř w řiř ře řo řdžeřřřř měńjenje
řidowřřřř řudaj, řo řudže řeřřř řařř řowňřřřřřř řavitowř
řřřř a dořřřřř řidowřř řud ř řwontnej mořř řjes řudami
řemje. řeřřř řanřřř řajřř měńjenje a řořřř řim, řo je do řiř
řukow řořřřřř řadawřř, řwaricř řřřřřřř, řiř řřřřřřř
řemjeřřř řořřř, ale řřřřřřř, w řotřřřřř řřřřř wón řnjeř
řřřř řařřřřřř řonzu řemje: Wřř řudžeřřř moři řwěřřřřř řiř
řenoř w řerušalemje, ale řeř w řřřř řidowřřřřř a řamariřřřřř
řřřř řřřřř a řařřř řonzu řemje. řo řeřř řehoj řořřřřřřř
řřřřř, řene řwřřř wotřřřřřř, řadawřř, řařř wulřřř a
čřęřřř, řo řř řana móż řeje řemje dořřřřřř njebřřř, řon do
řřřřř řřřřřř, řdny řř řnjeř řam řon njęčřřřř ře řwjoj řořř.

Wěřřř ře řwěřřřř řřřřřřř řeř wo wulřřř řřřřřřřřřřř.
Řimale njewobmjeřřřřř řeřřř móż řomřřřř řęřřřř w
řřřřř čřřřř, a řęřř řřřřř řměřřřřř řo řřřřřřřřř, řo w
jehoj řřřřřřř řřřřřř řo njęřřřřřřř; a Napoleon I. řeřřř

rozkładować na nimale poł Europiejskiej. Raż łu tute krales-
stwa nastałe, taż łu też sažo sašće, hač runjež běšće jich
kwětna móz wulka. Ale Knjesowe kralestwo rosczešće, sapo-
czejo i najmjeńšich spocatkow, a kšich teho, kiž je ło łynd-
nył i prawizny njebieskeho Wótza, bu dohnyčeršće šnamjo hač
do našeho czaža. Tow wišak njewjedzešće tych ływojich
žadny cłowjeť, ale wišchudžom cžujemy teho, kiž je horje
špił do njebiež. Ale wěmy też, so łu tam wučžomnizy Knje-
šowi byli ływěni wotrocžtojo ływojeho Knjesa a łu po dosta-
tnym nadawku też ływěru cžinili, a łu ływědženje dawali tať
móznje a i taťkej wježelošću, so łu bórny móhli widžecz, tať
njeje Knjesowa wučžba stejio wostała pišhi mješach Židowšće-
ho kraja, ale hižom sa jene cłowješte žiwjenje běchu namata-
li wišchudžom kšesćizjanske wožadny, wot kotrychž ło kšesćiz-
janstwo pišhezo dale wupšheštrěwšće. Šobrski je to škutť,
šchtož łu woni tam w přenjei lubošći dofonjeli, niz jenož
Paulus, ale też cži druhy wišchitzy. A hdyž też njejšu hišće
pišchili hač do tónza šemje, my tola stejimy ło džiwojo te-
ho, šchtož łu wuwjedli.

Hišće dženža placzi Knjesowa pišhišnja, kotruž je
tam dať, też nam. Šwjatny nadawť je też nam daty, so dyr-
bimy byč jeho ływětojo.

Hač to też wěmy? hač łymy to też došpołnje pošnali?
Jesuz je ras prajiť w jenym pišhirunanju, tať jedny cłowjeť
ływojim wotrocžkam poda ływoje łybła, jenemu piecz žentna-
rjow, druhemu dwaj, třeczemu jedny, kždemu po jeho šamó-
ženju. Přeni a druhi wiłowašchaj i tym, šchtož běšchaj do-
štałoj, a dobušchaj ływojemu knjesej nowe łybła. Tecz pať
šary ływoj žentnať do jamy. A knjes, hdyž bě ło domoj wró-
cził, šhwalešće přenjejo a druhého wotrocžka, třecžeho pať
wón šacžilny. Hač njejšu też mjes nami kšesćizjenje, kiž
ło runaju tamnemu třeczemu, kotrymž je došč, hdyž maja
šami pucz i Bohu a mēnja, so njetřebaju ło wo druhich šta-
racž? Njeje teho džěla w Knjesowym kralestwie tať wjele,
nutsch a wonch, so dyrbimy wišchitzy šobu pomhacž, so by-
chu wišchitzy, kiž hišće wonch steja, nuts wjedženi byli
te Knjesej? Tuž pójče, chžemy ływěni wotrocžtojo naše-
ho njebieskeho Knjesa byč, a chžemy wježele ływědženje da-
wacž wo jeho darach, wo jeho ewangeliju, wo tym, so chže
wón mēr dacž njeměrnym dušam a chže šbožnych cžinicž tych,
kiž jeho pntaju. To je našch nadawť, kotryž mamy wot
Knjesa.

A i ływojemu nadawkej pišhištaji wón ływoje łyubjenje.
To je rjane ływědženje, kotrež Paulus ras wupraji w ływo-
jim lišće na Galilejšch: Ja šym pať tola žimy; niz pať ja,
ale Khrystuž je žimy we mni. Š tym chže Paulus prajicž, so
je w nim něšchto žyle noweho i mozy pišchilo. Tutón Jesuž,
kotrehož je wón pišheščěhowať, je do jeho žiwjenja šupit a
je jeho i temu cžiniť, jať taťkehož jeho šnajemy w jeho mi-
šijonškim škutkowanju. To je tón Jesuž, kotrehož šłowo šho-
nimy pišhezo sažo šnowa jať wěnošč, hdyž praji: Bješe
mnye njemóžecz wu nicžo cžinicž. Wón wjedžišće, so by jeho
škutť šubjenny byť, hdy by wón ływojich wotrocžtow njewuho-
towať i mozu i wšžofa, hdy bychu woni pošasani byli šami
na ło. Tehodla dawa wón jim tu ływoje łyubjenje: Ale wu
budžecz tu móz teho ływateho Duča doščacž, kotryž na waž
pišchicž budže. A woni łu dopjelnjenje tuteho łyubjenja
šhonili na šwjatkowym šwjedženju. Džiwamy ło hišće
dženža teho, šchto je tutón Duch i tutych mužow cžiniť, tať łu
w jeho mozy po doščatym nadawku šapocželi škutť mišjonstwa
a tať bu jich škutkowanie widomnje žohnowane.

Tež my nicžo nješamóžemy se wiščem našchim přowowa-

njom, hdy by našch njebieski kral šam dale nješať w našchim
škutku, hdy by wón naž njewuhotowať se šwojim šwjatym
Duchom. Ale to je našcha wježela wětošč, so je wón też
hišće dženža tón, kiž šwoje łyubjenje džerži. To je našche
dowěrenje, hdyž je wón też do njebiež špiť, so je wón tola
hišće Knjes šwojeho kralestwa. Tať móžemy też my derje
štacž w tym, šchtož je nam nawdate; wišcho druhe łyměny
šhroble jemu pišhewoštajicž; wón budže šwoju wěž wěšč
wješč i rjanemu dohnyču.

A hdyž ło něť hižom sažo hotujemy na bliške šwjatki,
dha chžemy šwoje wutrobny wotewricž wiščeroť, so by łyu-
bjenny šwjatny Duch też i nam pišchiloť bohacže. A wježele
chžemy cžinicž, šchtož je nam porucžene, horje hladajo i nje-
bješam, hdyž wěmy, so je wón nam jenož tam do přědka
šchoť, so by nam město pišchitowať jať tón, kiž je prajiť:
Šdžez ja šym, tam dyrbicže wu tež byč. Šamjeň.

Proščće a budžecz bracz!

Šłóž: Budž šhwalba Bohu šamemu.

O Božo, žohnuj wušny
Nam našche wišchitke rjenje,
Nječ twoju miłošć šhwalimy
Tu wišchitzy špoťojeni,
Kiž ty nam sažo wobradži,
A pišhes nju wišchitkich šwježeli,
O lubny šmilny Božo!

Daj plódne wjedro, cžopłotu,
So šymy roštu plódne
W rožny, w miłym deščicžiku
A kražnym šłónzu młódne!
Ach požohnuj ty šemju wišchu,
So wodžewa ło i rjanošču
Pišhes twoju miłošć, Božo!

Našch wušny žohnuj bohacže,
Daj rjane žně nam, Božo!
Wišcho i tebi horje šhladuje;
Ščel žohnowanie, šbožo
Nam i njebia tute štyšne dny,
Wišchak twoje lube džecz i šmy,
A ty našch šmilny Wótčez!

Wišče šymy hnadne wuškowaj,
Pišhed šuchotu a wodu,
A njewjedram też njepšchidaj
So nacžinja nam šchodu —
Nječ trupny žita nješbija,
Nječ šliwki je nam nješkaža!
Pišchidž njedaj krajnym cžwilam!

Našch wótny kraj nam šwarnuj ty
Pišhed nušu, šapuščenjom;
Wišch ludow Knjes wišchomóžny šy!
Daj i Twojim rošwucženjom,
So bohabojošč, pózcžiwošć
A wěra móhla we naž rošč,
My byli twoje džecz!

Šdžerž wiščch pišhi dobrej štrowošći,
Kiž wobdžělaja rolu
We džěle, próžy, štarošč
Budž i nami i hnadne wolu!

Schtož wot tebe tu proſymy,
To ſam wiſcho lěpje ſnajesich ty,
Cžin jeno ſ nami derje!

O wobradž wiſchědnj khlěb nam ty
Sa duſchu a ſa cžělo!
Esmět ſtwori, ſdžerža, žiwisich ty
Sdžerž naſ a naſche džělo!
Ach woſtaſ ſ hnadu ſwojej nam
Tu bliſko, wjedž naſ k njebieſam,
Sdžerž byli wěcznje žiwi!

J. W.

Rogate, njeđžela ratarja.

Rogate-njeđžela ma mjeno, poſhadžaze ſe ſtareho pobožneho waſchnja ratarjow. Na tutej njeđželi wotměwachu ratarjo, haj zple wſy „rogationy“ a we wiſcheliſch krajinach to hiſchcže dženſniſchi džen cžinja. Cžahaja woſoło ſwojich honow, ſo modlo k Bohu, kiž je je žohnował a ſdžeržał, kiž je tež jenicžki može žohnowacž a ſdžeržecž. Jutrne jěchanje naſchich katoliſkich Eſerbow — tež nemižy katolitojo jěchaja — je tež tajke modlerſke cžahanje piſches hona, ſu rogationy.

Tehodla, hdnž ſchto dženſa piſches hona po kemiſchaznych ſchcžezkach a pucžach kemiſchi dže, je to ratar, kſchecžijaniſki ratar! A hdnž ſchto dženſa, Rogate, w Božim domje Bohu temu Knjeſej ſpěwa nutrnje džafne kěrluſche a jemu woprjuje poſorne modlitwy a piſchod nim cžini wěrjaze dobroproſchenje, je to ratar, kſchecžijaniſki ratar a jeho dom!

Sdnž tež w bėhu lěſtorkow ſe wiſcheliſch piſchicžinow „rogationy“ ſo ſhubichu, tute „rogationy“ niz, ſnajmjeſiſcha tam niz, hdnž kſchecžijaniſke domy a ſtatoki ratarjow, maſnych a wulkiſch ratarjow, dozſka ratarſkeho a wjeſneho luda a tam niz, hdnž hiſchcže wěrjazy bur a žiwnoſcžer a ratarſki dželačer płodnu rolu džela a dobre ſymjo roſkſywa. Se ſwojimi ſwojbnymi, wulkimi a maſnymi. Tam wiſchudžom ſu hiſchcže tute „rogationy“, ſo woni džeja po kemiſchaznych ſchcžezkach a pucžach piſches ſwoje hona do Božeho domu dženſa. A niz jeno dženſa, kždu njeđželu. Sdnž ſchto, tola runje ratar wě, kał kždn džen, niz jeno w nałecžu, kał kždn džen wón ſe ſwojimi honami kaž ſe ſwojim ſtatokom w Božej moży a ruży a niz w ſwojej cžłowjeſkej, kał može kždn džen Boža ruſa dopuſchcžicž ſahubjenje abo dawacž bohate žohnowanje, hnadne wukhowanje.

A nětſ tu je Rogate tuteho lěta! Lěto 1930 ma to ſobu na pucž, ſo piſchinjeſy wjele mokroty, tał ſo to njemože ſemja wodu dowupicž, a ſo piſchindže blyſł a hrimanje. Tſchaz ſ hłowu abo niz, wěſte je, ſo ty njewěſch, hacž to tał budže abo niz. Haſle mamy Rogate a hižo ſu njewjedra a ſliwſi wiſcheliſke krajiny cžezko domach pytaſe, hižo je blyſł moriſł cžłowjeſkow a ſkót a ſapaliſł ſtatoki. Buchmy tola tež woſrijedž naſcheje Lužizy toho ſwědkojo. Nimamy my to wiſchu piſchicžinu, tute naſche „rogationy“ do Božeho doma cžinicž Rogate a kždu njeđželu?

A njepohnuwa dha kždeho nimo tehole ſpoſnacža tež to tamne, ſo je hewał nuſa tał wulka a ſo hiſchcže piſchibnwa, ke tomu, ſo dže do Božeho domu a ſo modli, ſo ſo ſjednocži ſ zyſej woſadu do zyſka a ſo modli, modli tu modlitwu, kotraž ma to ſlubjenje, ſo budže wuſkſchana, doſełž wěrna je? A hdnž to nětſ wjele tajkiſch ſhromadnych wěrných wěrjazy modlitwow, kał wjele wudobnydu wobarnowanja, žohnowanja! —

A njemolmy ſo. Ta ſwonkowna hoſpodarſka a politiſka nuſa njeje tola ta najwjeſiſcha. Wjeſiſcha je ta ſnutſkowna, ta duſchina nuſa. Doſełž tuta tał wulka, je wiſcha druha tał

cžezka a naſtawa piſchezo nowa a wjeſiſcha nuſa. Gladaž do Ruſkeje. Tam maſch naſtróžaze wobſwědcženje ſa to. A tute dſrbjało kždeho tał naſtróžecž, ſo ſo ſhraba a wottſchaze tiſhepotajo wiſchu liwkoſcž a lěhnjoſcž — a tuta je wulka pola naſ! — a wottſchazny wiſchu ſlabu wěru a wiſchu khablažu wěru — a tuteje je tež doſcž pola naſ! — a dže a ſo modli, modli nutrnje, poſornje, doměrniwe, wobſtajnje.

Ale Bóh daj, ſo to njeje jenož naſtróženje a tiſhepotanje, ſchtož naſchich ratarjow do Božeho domu wjedže. Tu je tola tež ſtara pobožnoſcž a nowa ſwěra k njej, kotraž jich wjedže ſkuzicž Bohu w Božim domje. Woni ani hinał njemožeja ani hinał nohžeja, hacž jemu ſkuzicž ſhromadnje w jeho ſwjatniży, jemu, kotremuž tež zyſicžki wiſchědnj džen piſchezo jažo ſkuzja wonkach w jeho wulkim domje wiſcheho ſtworjenja a piſchirodnj, woni ani hinał njemožeja ani hinał nohžeja, hacž jemu woprowacž džaf a kſwalbu ſ wutrobu, ſ ertom, ſe ſkutkom, tež ſe ſkutkom, darujo jemu w jeho ſwjatniży ſa jeho kraleſtwo tu domach tam wonkach, haj wopruijo jemu we jeho ſwjatniży pod ſwojeho, jemu, wot kotrehož tola haſle wiſchitko maju. A ſo wot njeho haſle wiſchitko mamy, to njeje nam jenož njeđžela Kantate jažo piſchiwoſka, naſ wucžo, ſo wiſchitkón doſny a doſonjany dar piſchindže ſ wſkoſcže wo Boha, nē, to runje ratar najlěpje wē, kiž je wonkach na honach ſtajnje tał bliſko Bohu a tał woſrijedž jeho dawacžnje.

Rogate, njeđžela ratarja. Na tym tola cžazy nicžo piſchemēniſke njeſſu! Wójna niz, revoluzija niz, powójniſka nuſa niz? Rogate, njeđžela ratarja, ſwědcži dženſa w tym. Abó njeđžela ſama niz, nē, ratar ſam a jeho dom!

Luther w Augsburgu.

W lěcže 1530 pał njebe Luther w Augsburgu, ſnadž prajiſch. Maſch prawje, Luther ſam niz, ale jeho ſkutk tam be a doſta ſwoje prěnje, wěſte wobſamſnjenje a kónowanje. Luther ſam be woſtał na twjerdžiſnje Koburg. Jeho kſurwjeſch njebe ſebi ſwěrik, Luthera, kiž be pod klatbu, ſobu do Augsburga wſacž.

Ale w Augsburgu je Luther tola był, a to dwójny do lěta 1530. A prěnjemu raſej tam piſchindže w lěcže 1512.

Lěto 1512 be Luthera dowjedło do Roma. Po porucžnoſcži ſwojeho rjada be tam pucžował a be „ſwjate měſto“ Rom wohladał, w nim pał tež mnoho, ſchtož njebe ſwjate. Duży dom piſchindže tež piſches Augsburg. To be tehdy ſlawne a bohate měſto. Snata ſuggerez ſwójba, kotraž be wulka pjenježna móž, tam ſydeſche.

A něſchto woſebite tam w Augsburgu runje w lěcže 1512 be, kaž ſo nam powē. Wono je ſpodžiwne, kał mējachu piſchod 400 lětami tam podobneho tomu, ſchtož my mamy we naſchim cžazy. Augsburg mējſche 1512 ſwój „džiwi“. Be tam žónſka Urſula. Tuta wudawaſche, ſo je jenož žiwa wot hoſtije Božeho wottſanja. S daloka a ſ bliſka piſchicžahowachu ludžo, wohladacž tutón džiwi. Tež Luther je pola njeje pobyl a je ſamo ſ njej rēcžaf, kaž ſo piſche.

„Tuž ty ſo wěſcže jara wjeſeliſch na njebieſa, hdnž tola tu tajke ſwjate žiwjenje ſy žiwa,“ rjeſny Luther k njej.

„Nē!“ wotmolwi wona. „To njewěſch, kał tam po prawom je!“

To be bratrej Martinej tola trochu ſpodžiwne wotmolwjenje. Kał móžeſche tola tež „ſwjata“ taſle wo njebieſach a ſbóžnoſcži rēcžecž. Wón poſbēže ruſu a ju warnujo rjeſny:

„Wóſchla, ſo to tola jenož wiſcho po prawom je!“

A jeho njedoměra bu wuſprawnjena. Něſchto poſdžiſcho bu jebaniſtwo Wóſchle wotſryte. Ludžo pytnychu, ſo „ſwja-

te“ pod swojim scherolim schorzuchom poprijazy thowasche, forcz jej lubi pomoznizy pichinowachu. A hnydom be dot lny „dziw“ zny bjes dziwa.

Powjeda so, so bu tuta zonska i mesta wupokasana. Wona p i so njeje jebanstwa mohla wostajicz. W Schwizy, do kotrej z be pichishka, njewobthadzhachu i njej, ju na podobnym jebanju lepiwshi, tak lahodnje kaz w Augsburgu. Satepichu ju. —

Wjaz hacz jedn „hlodutrada“ je so w poslednich letach pshedstajil dziwazemu hwetej, wjaz hacz jedn bu pshepokasany, so jecho hlodutrada po prawym njebe.

Ale leto 1930 ma tez zonska hishcze, wo kotrej so netle nadpadnje mjelci, mjes tym so bu pshed neshito czaom wjele wo njej pihane a reczane. Menimy Resu Neumannez we Konnersreuthu. Tez wo njej wemy, so wona so jeno i hostiju zimi a i kaplu wodny a so wona nimo toho czerpi pod widzeniom Knjesoweho czerpienia. Tola tu njeje zane jebanje. Mshlimy bebi, so drje ju ras katolska zyrkej tez „hwjatu“ praji. Ale hwjata w naschim ewangeliskim smygle wona njeje — nichton njeje hwjaty. Hdyz Pawol weryazny „hwjaty“ mjenuje, je to neshito druhe. W njej bedzi so ducha, duch, a tuteho ducha bedzenie jemi so tez na czele Resy Neumannez, kaz bmy to tu hjo ras na napraschowanie w tutej wemy wotmolwili. A to bedzenie tuteho ducha je potuczenie, wotpotuczenie teho, shchoz je ras bylo.

Tola wo Konnersreuth nam to dzenza njebe czinicz, ale wo Augsburg, hdyz so netl sapocznie hwieczicz 400letny jubilej naschego Augsburgskoho weryuwnacza, kotry chzeja, kaz hshchimy, tez Luziczenjo tam zobu hwieczicz. Smemy tola wemyce woczakowacz, so tez wozadze naschego kopienka „Pomhaj Boh“ tu neshito wo tym idzela, shchoz bu tam wohladali, wushshcheli, saczuwali. Proshmy wo to.

Zyrkej a stat.

Schwediski kral Gustav je postajil wohebitny dzen dzakowania a modlenia, so by jecho lud na nim zobu hwieczil jubilej Augsburgskoho weryuwnacza a 1000letneho pshimobroczenja Schwediskeje ke kshesczianskej werye. Na tutym hwjedzenju budze so po znym kraju w Bozhich shluzbach czitacz wohebite hwjedzeniske hlowo shwediskeho arzbiskopa D. Söderbloma; w nim wopomina tuton lercze 1030 a 1530. 1030 je leto Ausgara, kotry kraj sa kshescziansku weryu dobn, leto 1530 je leto Augsburgskoho weryuwnacza, w kotrymz je tez shwediski lud tu hwedczenje shewjenja potahdzazu prawu weryu spoinak. Tuto hwjedzeniske hlowo budze tez wshudzom po znym kraju shawnje pshibite. Tak budze tez kozdy shonicz to namolwienie, i kotrymz arzbiskop koncza: Schwediski lud ma bebi hwjate herbstwo wotzow, czistu ewangelisku weryu, showa pshishwojicz.

Wshelate i bliska a daloka.

W Budesteczach hwieczici poboczne Gustav-Aldolfske towarstwo na dnju Bozeho spicza hwój hlowny letny hwjedzen. Dopolnja w 10 hodz. budze Boza shluzba sa dzeczi, pshi kotrejz knjes farac Krawz i Budyshina dzeczi wo zohnowanym shutkowanju Gustav-Aldolfskeho towarstwa roswuczi. W herbstej Bozej shluzbie, kotraz so pop. w 2 hodz. sapocznie, smeye hwjedzeniske predowanie knjes wshshchi farac Sarjeit i Khwacziz; na nemshkej Bozej shluzbie pop. 1/4 hodz. pak preduje knjes farac Gottlieb pshi zyrwi Bozeje hwjateje Trojizy we Driezhdzanach. Do kozdeje Bozeje shluzby budze hwjedzeniski czah wot mladosneho do Bozeho doma. Po Bozej shluzbie

pop. 1/6 hodz. wotmewa so hlowna shromadziina Gustav-Aldolfskeho towarstwa w mladosnym domje w Budesteczach, ke kotrejz ma kozdy psheczal tuteho kshesczianskeho shutka pshistup. Tu budza i nam reczcz knjeza superintendent Fröhlich, tajny zyrwin radziczal Rosenkranz, farac Gottlieb a drusy. A netko lubi Sserbja, pshindzce i hromadami do Budestecz! Kozdy je wutrobnje psheprosheny a nam lubje witany!

Do Njehwaczidla jedze dzenza zonska mlodzina zylcho Budyshskeho wotrieja, so by tam hwieczila hwój tulitny wotriejny let. To zyle wemyce tez mnoho druhich hojci do Njehwaczidla shwola. Jedze tola polodnjo a wjeczor wohebitny czah do Njehwaczidla a i Njehwaczidla — shajmjenisha be to tak wotmyshlene. — A to je dobre tak. Seshajemy so lepje i ewangeliskim dzelom sa mlodziny a speshujemy jo hishcze bole, wjele bole! Wohladamy tam hwjedzeniske czah, hwieczimy tam w Bozim domje rjanu Bozu shluzbu, shradujemy a nashwajamy so zobu pshi kshluchnej nutnojszi.

— **S Krjebianskeje wozadny.** S 1. haprleju je knjes Berthold Haase w Krjebi po prostwe wozadneho shstupjerstwa kshetarsku shluzbu na so wsh. Tutu hacz bem nimo druhich shastojnitwow k. kantor Schulz shstawasche. Pshed dlshchim be pak hjo wo wolozhenje proshla a wo wushwobodzenje i tuteho dzela. Temu shlucha dzal zyleje wozadny, so je hacz bem tez kshetarsku shluzbu tak hweru sa wozadu a Bozi dom wobsharak. — Hdyz tez tu w naschim herbstkim wozadniku shapihujemy a tez dale shapihowacz chzemy podawki i nascheje wozadny, njechamy njenaspomnjene wostajicz dwé wozadne shromadziiny: 25. mersa be shromadziina sa wozadne zonske. Na 200 be jich pshitonmych. Provinzialny farac Schulz-Lehniczanski pshednoschowasche: „Boza wola w zhwenju zony.“ Zona ma w tutym naschim wohebitnym czahu wohebite nashwaki. To je Boza wola i njej. My trjebamy zony, kotrejz bu polne maczerneho saczuwanja, kotrejz shamozeja troshadowacz, so modlicz, i shshchazym pshikladom bycz. 26. mersa iszhewasche pshednoshy sa muzshich. 50 be so jich isshcho. Pshednoshy a rosmolwa jednashtej wo nuach a shrachach naschego czaha a pokashashtej tez pucze, po kotrychz wuidzemy i tajkeje nuhy. — Bychmy bebi psheli, so by nam nasch njedzelnik „Pomhaj Boh“ byl tez bole nasch herbstki wozadnik. A temu shlucha pak, so jecho redaktor dostala kaz i nascheje tek tez se wshch druhich herbstkich wozadow Pruskeje porjadne poweshce. Tu shzemy so wshchitny hromadze wo to sharacz. A dale shlucha i temu, so so tuto nabozne kopjeno tez hishcze wjazny we naschich wozadach czita. To by wohebie tez tam jara dobre a shpomozne bylo, hdyz herbstkeho predowania njemozeja huhto a porjadnje shshchecz. Se tola tez shate, so je i tutym njedzelnikom shjednoczena tez wsha pshipomoz pshi shmjerczi czitarja abo czitariki. Tu shwjetishmy wozadu naschego njedzelnika „Pomhaj Boh“, kotraz je w poslednim czahu wo wjele czitarjow pshibyla, tez tu w naschich konczinach. A w Sakshkej to njed wozadny a wozadni podobnje czinja. Tez tam je jich hishcze tu a tam doscz, kiz mohli tuto kopienko czitacz, jo pak njeczitaja. Chzemy wshchitny hromadze podpjeracz prozowanie naschego njedzelnika „Pomhaj Boh“, kotrejz chze tola shluzicz nam Sserbam, njed shndlimy tu abo tam, i shpomozenju, Bohu Knjesej pak i cheshci.

Wistowanie:

Dzakujemy so wshchitim, kiz nam rosprawy a druhe podawachu. Proshmy naleznje, so by so to dale a bole cziniko. Sa hwjedzenje proshmy tez wo pokaske do predka runje kaz wo rosprawy po hwjedzenjach. Redaktor.

H. w B. sa Graudi. — T. w B. sa Sswjatti.